

தீம் புனல் உலகம்

Theem Punal Ulagam

செ. பவித்ரா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழித்துறை,

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

S. Pavithra, Assistant Professor, Department of Tamil language,
Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0505-5433>

DOI: 10.5281/zenodo.15129532

Abstract

One can learn about the living conditions of the people of the Marutha Land from the Sangam Literature. The social customs, food and games of the ancient Tamil people can be seen through the eight volumes (Ettuththogal) of Sangam literature. The people of Marutham lived were the agricultural fields and places related to fields and farms. They were mostly wealthy because they cultivated red (Kavuni Arisi) and white rice (Samba Arisi). Besides, they built cities and lived a life of pleasure as kings and people. The people of Marutham were the beginning of Tamil modern civilization of the Sangam times. The people who lived by hunting and gathering flocks were the first to start animal farming and husbandry. They developed the methods of animal husbandries at that times culture. Marutham land and culture was the beginning of the systematic society and the evidence of developed Tamil culture. Marutham land was a region full of rivers and ponds that make the lands fertile and the people to prosper. Then, morality has been followed in their lives. The natural settings of the Marutham people, entertainment, festivals, food, customs and their uniqueness can be seen in this article through the Marutha songs found in "Kalithogai". Selected 35 songs from "Kalithogai" are taken for this study.

Keywords: Kalithogai, Water Bodies, Food Practices, Ornaments, Hero, Beloved.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தீம் புனல் உலகமாகிய மருதத் திணை மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளையும், அந்த நிலை மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், உணவு முறைகளையும் விளையாட்டுகளையும், சங்க இலக்கியங்களில் வரும் எட்டுத்தொகை நூல்களின் வழி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அப்படியான மருதநிலை மக்கள் வாழ்ந்த இடம் வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் ஆகும். அவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வந்தர்களாகவே இருந்தனர் காரணம் அவர்கள் செந்நெல்லையும் வெண்நெல்லையும் உழவு செய்தனர். அத்துடன் வளம் கொளித்த பகுதியாக விளங்கியதால் அவர்கள் செல்வ வளத்துடன் வாழ்ந்தனர். நகரங்களை உருவாக்கி மன்னர்கள், மக்கள் என இன்பவாழ்வு வாழ்ந்தனர். மருதநிலை மக்களை நாகரீகத்தின் தொடக்கமாக இருந்தனர்.

வேட்டையாடி வாழ்ந்து வந்தவர்கள் முதன் முதலில் உழவுத் தொழிலை ஆரம்பித்து பண்பாட்டை வளர்த்தனர். மருதத்தின் தொடக்கமாகவும், பண்பாட்டின் உச்சமாகவும் விளங்கியது மருதநிலம். மருத நிலமானது நீரோட்டம் மிக்க ஆறுகளும், குளங்களும் நிரம்பிய பகுதியாகும். இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்த அவர்கள் வாழ்வில் பரத்தமை ஒழுக்கம் தொடக்கம் பெற்றது. இப்படியான மருதநில மக்களின் இயற்கை சூழ்நிலைகள், அவர்களின் பொழுதுபோக்கு, விழாக்கள், உணவுகள், பழக்க வழக்கங்கள், அவர்களின் தனிச்சிறப்பு போன்றவற்றை கலித்தொகையில் வரும் மருதத்திணைப் பாடல்களின் வழி இக்கட்டுரையில் காணலாம். எட்டுத்தொகை நூல்கள் முழுவதும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத காரணத்தால் கலித்தொகையில் வரும் 35 பாடல்களை மட்டும் இவ்வாய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: கலித்தொகை, நீர் நிலைகள், உணவு நடைமுறைகள், ஆபரணங்கள், தலைவன், தலைவி.

முன்னுரை

தீம் புனல் உலகமாகிய மருதத் திணை மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளையும், அந்த நில மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், உணவு முறைகளையும் விளையாட்டுகளையும், சங்க இலக்கியங்களில் வரும் எட்டுத்தொகை நூல்களின் வழி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அப்படியான மருதநில மக்கள் வாழ்ந்த இடம் வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் ஆகும். அவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வந்தர்களாகவே இருந்தனர் காரணம் அவர்கள் செந்நெல்லையும் வெண்நெல்லையும் உழவு செய்தனர். அத்துடன் வளம் கொளித்த பகுதியாக விளங்கியதால் அவர்கள் செல்வ வளத்துடன் வாழ்ந்தனர். நகரங்களை உருவாக்கி மன்னர்கள், மக்கள் என இன்பவாழ்வு வாழ்ந்தனர் மருதநில மக்களை நாகரீகத்தின் தொடக்கமாக இருந்தனர். இப்படியான மருதநில மக்களின் இயற்கை சூழ்நிலைகள், அவர்களின் பொழுதுபோக்கு, விழாக்கள், உணவுகள், பழக்க வழக்கங்கள், அவர்களின் தனிச்சிறப்பு போன்றவற்றை கலித்தொகையில் வரும் மருதத்திணைப் பாடல்களின் வழி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

கலித்தொகை

கலித்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று. பல புலவர்களால் பாடப்பட்டது. எந்த எட்டு தொகைகளிலும் கூறாத கைக்கிளை மற்றும் பெருந்திணை போன்றவற்றை கலித்தொகை கூறுகிறது. குறிஞ்சிக்கு கபிலரும், பாலைக்கு பெருங்கடுங்கோனும், மருதத்திணை மருத இளநாகனரும், முல்லையை நல்லூருத்திரனாரும், நெய்தல் திணையை நல்லதுவனாரும் பாடியுள்ளனர். மருதக் கலியில் 35 பாடலும், பாலை கலியில் 35 பாடலும், குறிஞ்சி கலியில் 29 பாடலும், முல்லை நிலத்தில் 17 பாடலும், நெய்தல் திணையில் 33

பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் ஒவ்வொரு திணைக்கும் ஒரு ஆசிரியர் விதம் ஐந்து திணைகளை ஐந்து ஆசிரியர்கள் பாடியுள்ளனர். கலித்தொகையில் மட்டும் அன்பின் ஐந்திணையுடன், கைக்கிளை மற்றும் பெருந்திணை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பரத்தைகளின் மூன்று வகைகளையும் முழுமையாக கூறியதுடன் பரத்தைகளை திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கமும் மருத மக்களிடம் காணப்பட்டது. அதை முதன் முதலில் இவ்வுலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர்களும் அவர்கள் தான். கலித்தொகையில் வரும் மருதத் திணையையும் அவர்களுக்கு உண்டான வாழ்க்கை முறை குறித்தும் பின்வருவனவற்றின் மூலம் காணலாம்.

மருதம்

மருத நிலம் என்பது வயலும் வயல் சார்ந்த இடமாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் வயலில் உழவு செய்து அதில் வருவனவற்றைக் கொண்டு உண்டு வந்தனர். இங்கு வாழும் மக்கள் உழவர், களமர், கடையர், உழத்தி போன்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டனர். இதை, “அரி நெல்லின் இனக் களமர்” (பொருநராற்றுப்படை, பா. 193-194) நெல்லினை விளைய வைத்தவர்கள் களமர்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. இந்நிலத்திற்குரிய தலைமகன் ஊரான், மகிழ்நன் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்நிலத்தினை ‘தீம்புனல் உலகம் என தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் (தொல்.பொருள்., நூ. 5)

என்ற பாடலில் மருத நிலத்தின் கடவுளாக வேந்தன் இருந்தான் என்பதை தொல்காப்பியர் கூறுவதன் வழி அறிய முடிகிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த வேந்தன் என்பது இந்திரனை குறிப்பதாக கூறுகின்றனர். காரணம் இந்திரன் வேந்தர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் தலைவனாக விளங்கியதால் இந்திரனை தான் கூறியிருக்க முடியும் என்று கூறுகின்றனர். மருத மரங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டதால் இந்த மருத நிலம் இப்பெயர் பெற்றது. வேட்டை சமூகம் மாற்றமடைந்து ஆடு, மாடுகள் மேய்த்தனர். ஆடு மாடுகள் மேய்த்தவர்கள் அதை வைத்து உழவினை மேற்கொண்ட வயலினை உருவாக்கினர். உணவு உற்பத்திக்கு வழிகோலியது மருதநிலமாகும். நாகரீகத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் மருத நில மக்கள். இவர்கள் நெல்லினை உற்பத்தி செய்து வளமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். அதற்கு காரணம் நீர் வளம், நிலவளம் என அனைத்திலும் உயர்வான வாழ்க்கையை இவர்கள் பெற்றிருந்தது தான். பொழுது போக்கிற்காக பரத்தைகளுடன் புனலாடியும், துணங்கை கூத்தாடியும் தலைவன் தன் வாழ்நாளை கழித்தான். இப்படி மனித வாழ்வின் வளர்ச்சி நிலைகளுக்கு வித்திட்ட மருத நில

மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிகளையும் இங்கு பார்ப்போம்.
நில அமைப்பும் உழவும்

மருத நிலத்தின் தொழில் உழவு என்பதால் அவர்களின் மையப் பகுதியா வயல். அவர்கள் செந்நெல், வெண்ணெல், கரும்பு, உளுந்து போன்றவற் 4/13
பொருளாகக் கொண்டு உழவிற்கு பயன்படுத்தினர். அத்துடன்,

ஏர், கலப்பை போன்றவற்றை கொண்டு உழவு செய்தனர். இந்த ஏரினையும், கலப்பையும் 'நாஞ்சில்' என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டன. (மூ.சா. இசக்கியம்மாள், ப. 2)
என சங்க இலக்கியத்தில் மருத நில வேளாண்மை பயன்பாடு எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் மூ.சா. இசக்கியம்மாள் கூறுகிறார்.

முதுமொழி நீராப் புலன்நா உழவர்

புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ் புளல்ஊரா! (மருதக் கலி, பா. 3)

இங்கு நாக்காகிய ஏரால் உழவுத் தொழிலை செய்து அதனால் வரும் நெல்லினை சமைத்து உணவாக உண்ட வாயினால் பாடல்களை புலவர்கள் பாட கேட்கும் மதுரை மாநகரின் தலைவனே! என்று கூறும் இடத்தில் மருத மக்கள் ஏர் மற்றும் கலப்பைகளை முதன்முதலில் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்பது இதன் வழி புலனாகிறது. இருக்கும் வயல்களை அழித்து வீட்டு மனைகளாக மாற்றுகின்றனர் இப்போது. அத்துடன் புதிய புதிய உழவுக் கருவிகளை கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இன்றைய நிலையில் நாம் பயன்படுத்துகிறோம். வளம் சார்ந்த பகுதியாக விளங்கிய மருத நிலத்தில் வயல் மற்றும் அதனை ஒட்டிய பகுதிகளை பழனம் மற்றும் கழனி என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பன்மலர் பழனத்தை பாசடைத்தாமரை (மருதக் கலி, பா. 13)

தகை பெறு கழனி அம் தன்துறை ஊர்! கேள்; (மருதக் கலி, பா. 14)

இங்கு வயலின் முதன்மையான இடத்தை கழனி என்றும், பல மலர்கள் பூத்து கிடக்கும் வயல் என்பதை கூறும் இடத்தில் பழனம் என்னும் சொல் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இந்த வயல்களை மருதக் கலி-14, 10, 7 என்ற இடங்களில் வயல் என்றும் கூறுகின்றனர்.

நீர்நிலைகள்

மருத நிலம் வைகை ஆற்றை ஒட்டிய பகுதியாக சுட்டப்படுகிறது. வயல்களுக்கு நீர் பாய்ச்ச குளம் போன்ற நீர்நிலைகள் அதிக அளவில் காணப்பட்டன. அதனால் தான் மருத நிலம் செல்வாக்காக இருந்திருக்கலாம். அளவுக்கு அதிகமான நீர், வெள்ளம் போன்றவை அவர்களுக்கு வருத்தத்தை தந்தாலும், குளம், ஏரி போன்றவற்றினை அமைத்து நீரினை தேக்கி வைத்துக் கொண்டனர். அவற்றை பாதுகாக்க காவலர்களும் இருந்தனர் என சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்மை பயன்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த நீர் நிலைகளை

பொய்கை, ஆறு போன்ற பெயர்களினாலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. மருதக் கலிப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் வைகை ஆறு அதிக அளவில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. பொய்கை என்பது தெளிந்த நீர்ப்பரப்பினை உடையது ஆகும். இந்த “பொய்கையில் குளிர்ந்த மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கி நிற்கும். இங்கு மீன்களும் மிகுதியாக காணப்படும்” (மக்கள் வாழ்வியல், ப. 7) என மருதத்தில் குட்டப்பட்டுள்ளது. பொய்கையை, “போதுஅவிழ் பனிப்பொய்கை புதுவது தனைவிட்ட” (மருதக் கலி, பா. 4) என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். புதுமண தம்பதிகள் தீ வலம் வருவது போல அன்னச் சேவல்கள் தாமரை மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையை வலம் வரும் நீர் நிலைகளை உடையது தலைவனுடைய நாடு! என்ற இவ்விடத்தில் பொய்கை பற்றிய தகவல் இடம்பெற்று இருப்பதை காணலாம்.

மணிநிற மலர்ப் பொய்கை மகிழ்ந்தாடும் அன்னம், தன் (மருதக் கலி, பா. 5)

வரிவண்டு வாய்கூழும் வளங்கெழு பொய்கையுள் (மருதக் கலி, பா. 6)

போன்ற பாடல்களில் நவமணிகள் நிறம் உடைய பல வண்ண மலர்கள் நிறைந்திருக்கும் பொய்கைகளில் அன்னம் தன்னுடைய சேவலுடன் உலாவுகிறது என்றும், மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையில் தேன் எடுக்கும் பொருட்டு வண்டுகள் சூழ்ந்து பறந்து கொண்டிருக்கும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் இப்பொய்கை என்ற சொல்லே காணாமல் போய்விட்டது.

மலர்களும் மரங்களும்

கலித்தொகையில் வரும் மருத நில பாடல்களில் கருநீல நிற மலர், தாமரை, நெய்தல் மலர், அல்லி, அனிச்சம், முல்லை, நறாமலர்கள் போன்ற மலர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. “அரி நீர் அவிழ் நீலம் அள்ளி அனிச்சம் புரி நெகிழ் முல்லை நரவோடு மைந்த” (மருதக்கலி, பா. 26) என்ற பாடலில் மேற்கூறிய மலர்களைக் கட்டி அச்சரத்தை மாலையாக சூட்டி இருந்ததை இவ்வரிகள் நிரூபிக்கின்றன.

மதிநோக்கி அலர்வீழ்த்த ஆம்பல் வான்மலர் நண்ணி

கடிகயத் தாமரைக் கமழ்முனை கரைமாவின் (மருதக் கலி, பா. 7)

பகன்றைப் பூ உறநீண்ட பாசடைத் தாமரை (மருதக் கலி, பா. 8)

தாமரை மொட்டு விரிந்திருக்கும் தன்மையினை இப்பாடல் கூறுகிறது. தாமரை மலரனைப் பற்றி மருதக் கலியில் வரும் 9, 12, 14, 13, 19- ஆவது பாடல்களிலும் சுட்டப்படுகிறது.

மரம்

மருதம் என மருத நிலத்துக்கு பெயர் வரக் காரணமே மருதமரம் எனலாம். அப்படியான மருத நிலத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மரங்களாவன பனைமரம், மாமரம், காஞ்சி மரம் போன்றவை மருதக் கலி பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கடிகயத் தாமரைக் கமழ்முனை கரைமாவின் (மருதக் கலி, பா. 7)

உருவழி தூக்கும் உயர்வினை மாவின் (மருதக் கலி, பா. 19)

என்னும் வரிகளில் மாமரங்களின் கிளைகள் பொய்கையை ஒட்டிய பகுதிகளில் சாய்வாகக் காணப்படுகிறது. அதில் வடுமாங்காய்கள் காய்த்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது எனக் கூறும் இடங்களில் மாமரத்தின் கிளைகளைப் பற்றி கூறுவதைக் காணலாம். “கொய்குளை அகழி காஞ்சி துறை அணி நள்ளூரா” (மருதக் கலி, பா. 9) என்னும் பாடல்களின் வழி மகளிர் தலையாடை அணிவதற்காக காஞ்சி மரத்தின் தலைகளை கொய்தாலும் அவை துளிர்விட்டுக் கொண்டே இருக்கும். அப்படிப்பட்ட காஞ்சி மரங்கள் வளர்ந்த நீர் துறையை உடைய தலைவனே! என்பதின் வாயிலாக காஞ்சி மரத்தைப் பற்றி மட்டுமின்றி மருதநில மகளிர் தலையாடை அணிவதற்காக காஞ்சி மரத்தின் இலைகளைப் பயன்படுத்தினர் என்ற தகவல்களும் இப்பாடலின் வழி வெளிப்படுகிறது.

உணவு பயன்பாடு

மருதநில மக்கள் உழவு செய்பவர்கள் என்பதால் நெல் இன்றியமையாத இடம்பெறுகிறது. மருதக் கலியில் இவர்களின் உணவில் உளுந்து பணியாரம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இதை, “உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங் களி மிதவை” (அகநானூறு, பா. 86) என்று இப்பாடலில் உளுந்தினை கொழுகொழு என களி போன்று அரைத்து அதை எண்ணெயில் இட்டு எடுப்பதை மிதவை என்று மக்கள் அழைத்தனர். அதாவது இன்று அது மெதுவடை அல்லது உளுந்து வடை என அழைக்கப்படுகிறது. இதேபோன்று உளுந்தினால் செய்யப்பட்ட பணியாரத்தை, “உளுந்தினும் துவ்வாக் குறுவட்டா! நின்னிள” (மருதக் கலி, பா. 29) எனும் வரிகள் தலைவனிடம் கூனி உரைப்பதாக அமைகிறது. இவ்வரிகள் உளுந்து பணியாரத்தை விட இனிப்பானதா என் கூன்பிறப்பு என தலைவனைக் கூனி கேட்கிறார். உளுந்து பணியாரம் மிகவும் இனிப்பானது என்பதற்கு இவ்வடிகளே சாட்சி. அவர்கள், **உளுந்து, அவரை முதலிய பருப்பு வகைகளுடன் நெய்யையும் கலந்து விருந்து படைக்கும் முறையை மருதநில மக்கள் கொண்டிருந்தனர் (மக்கள் வாழ்வியல், பக். 7)** என மருதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதை இதன் வாயிலாக அறியலாம். எனவே மருத நில மக்களின் உணவில் நெல், அவரை, உளுந்து, கரும்பு போன்றவை இன்றியமையாத இடம்பெற்றிருந்தன.

அணிகலன்

மருதநில மக்கள் மிகவும் செல்வாக்கானவர்கள் என்பதை அவர்கள் பயன்படுத்திய அணிகலன்களின் மூலமே அறியலாம். அவர்கள் கிளிக்கு உணவு வைக்க வெள்ளி கிண்ணம் பயன்படுத்தினர். வயந்தகம், மூவட அணி, முத்து, பவளம், குழையணி, மார்பணி, முத்துவடம், பசும்பொன்னால் செய்த கால் சரி சதங்கை, மணிவடம், பவள மாலை,

பொற்றொடி, பவள ஆரம், நவமணி, முத்துமணி, முத்தாரம், மகரந்தகுழை, காற் சிலம்பு, தொடி, குதிரைக்கு அணிவிக்கும் அணிகலன்கள் என பலவகையான அணிகலன்களை பயன்படுத்தியுள்ளனர். இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றில் பாதி இன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. இவர்கள் தலை முதல் பாதம் வரை அணிகலன்களால் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டனர். பெண்கள் மட்டுமின்றி ஆண்களும் குழந்தைகளும் அணிகலன்களை அணிந்துகொண்டனர். ஆண்கள் அணிந்துள்ள அணிகலன்கள் வீர கழல், சதங்கை, அரைஞாண், பவளவடம், தொடி, கங்கணம், கடகம், மோதிரம், கழுத்தணி, முத்து வடம், குண்டலம், கடுக்கண், கொலுசு என பலவித அணிகலன்களையும் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என "சங்கத்தமிழர் பயன்படுத்திய வியப்பூட்டும் அணிகலன்கள், (ப. 4)" எனும் தலைப்பில் கல்வி இதழில் ஆர். வி. பதி. அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்.

நயம் தலைமாறுவார் மாறுக; மாறாக் காயம்

தலை மின்னும் கதிர்விடு முக்காழ்ப்...

அல்குல்வரி யாம் காணுங்கால் ஐயா!

என் காதில் கனங்குழை வாங்கிப் பெயர்தொறும் (மருதக் கலி, பா. 15)

என்னும் இவ்வரிகளில் தலைவியின் காதில் உள்ள குழையணியை குழந்தை தட்டி விடுவதால் அது ஆடுகிறது. அதுபோன்று குழந்தையின் நெற்றியில் உள்ள தலையணியானது மின்னுவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே இரு அணிகலன்களை நம்மால் இங்கு அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

7/13

...அன்னையோ! யாம்எம்மகளைப் பாராட்டக் கதுமெனத்

தாம் வந்தார் தம்பாலவரோடு; தம்மை

வருகென்றார் யார்கொலோ ஈங்கு?

என்பாலல், பாராட்டு உவந்தோய்! குடியுண்டித்தை, என்

பாராட்டைப் பாலோ சில.

செருக்குறித்தாரை உவகைக் கூத்தாட்டும்

வரிசைப் பெரும்பாட்டொடு எல்லாம் பருகீத்தை;

தண்டுவென் ஞாயர் மாட்டைப் பால். (மருதக் கலி, பா. 20)

என்னும் இப்பாடலில் குழந்தைக்கு அணிவிக்கப்பட்டுள்ள அணிகலன்களை பற்றிக் கூறுகின்றார். இதில் சுட்ட பொன்னால் செய்யப்பட்ட கால் சதங்கை பொன்மணிகளால் சேர்க்கப்பட்ட மணிவடம். அதன் மேல் சிவந்த பவள மாலை. கையில் நண்டின் கண் போன்ற பொற்றொடி அதாவது வளையல். வால் மற்றும் மழுவு போல் செய்யப்பட்ட அணியை கழுத்திலும், செந்நிற பவளத்தில் ஆணிற்று உருவம் அமைந்த ஆரம். சுடப்பட்ட

நவமணிகளையும் முத்துக்களையும் கோர்த்து உருள வடிவில் ஆகிய மூவடம். நீல மணிமாலை. இவற்றையெல்லாம் அழகுற அணிந்த குழந்தையை பாலுண்ண வருமாறு அன்னை அழைக்கிறாள் என்ற இவ்வரிகள் கொண்டு குழந்தைக்கு இத்தனை அணிகலன்களை அணிந்திருந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. இதை கொண்டு மருதநில மக்களின் செல்வ வளத்தை நம் எண்ணிப் பார்க்க இயலும். இதேபோன்று வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பால் கிண்ணம் பற்றி மருதக்கலி 7 மற்றும் 8-வது பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கோயில் வழிபாடும் விழாவும்

காடுறை தெய்வத்தையும், இயற்கை தெய்வங்களையும் வழிபட்ட நம் மக்கள் முதன் முதலில் கோயில் கட்டி வழிபட தொடங்கிய காலம் மருதநில மக்கள் வாழ்ந்த காலமாகும். இவர்கள் முருகன், சிவன் போன்ற கடவுள்களை வணங்கினர். அத்துடன் கோயில்களை கட்டி அவற்றை வலம் வந்தனர். இதை கலித்தொகையில் வரும் மருதத்திணை மக்களின் வாழ்க்கையின் வழி அறியலாம். “புத்தெளிர் கோட்டம் வலம் செய்து இவனோடு” (மருதக்கலி, பா. 17) “கடவுட் கடநகர் தோறும் இவனை வலங்கொளி இவா...” (மருதக்கலி, பா. 19) என்றப் பாடல் வரிகளைக் கொண்டு தலைவி தன் குழந்தையைக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்று கோயிலை வலம் வரும்படி தோழியிடம் கூறுகிறாள். ஆனால் தோழி சென்று விட்டு நெடுநேரம் கழித்து வருகிறார். இதை கண்ட தலைவி கோபப்படுவதாகக் கூறும் இடத்தில் கோவிலை வலம் வரும் முறை அன்றே நம் முன்னோர்களிடம் வழக்கில் இருந்ததை அறியமுடிகிறது. இதேபோல், “ஆல் அமர்செல்வன் அனிசால்மகன் விழாக் கல்கோள் என்று /ஊக்கிக் கதும் என நோக்கித்...” (மருதக்கலி, பா. 18) என்ற வரிகளில் தலைவியின் மகன் வீதியில் ஆடிப்பாடி வரும்பொழுது ஆலமரத்தின் கீழ் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் மகனாகிய முருகன் விழா காலங்களில் வலம் வருகிறான் என நினைத்து பெண்ணொருத்தி அவனை தன்னுடன் இருக்கும்படி வேண்டியதால் சிறிது நேரம் அங்கு இருக்க நேர்ந்தது என தோழி இவ்விடத்தில் சிவனுடைய மகனான முருகன் விழா காலங்களில் உலா வந்ததையும் விழா எடுக்கப்பட்டதையும் இப்பாடல்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. “வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு” (மருதக்கலி, பா. 27) இப்பாடலில் வேனில் காலங்களில் சோலைகளில் சென்று வேனில் விழா கொண்டாடினர். இதேபோன்று முருகக் கடவுளின் வழிபாட்டின் போது பூப்பலி கொடுத்ததைப் பற்றியும், மருதக் கலி 28 ஆம் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. கடவுள் வழிபாட்டை போன்று திருமண நிகழ்வில் தீ வலம் வந்த செய்தியையும், மண நாள் கொண்டாடியதைப் பற்றியும் மருதக் கலி பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அதை,

காதல்கொள் வதுவைநாள் கலிங்கத்துள் ஓடுங்கிய

மாதர்க்கொள் மான்நோக்கின் மடந்தை தந்துணையாக

ஒதுடைய அந்தணன் எரிவலம் செய்வான் போல் (மருதக்கலி, பா. 4)

இப்பாடலில் தலைவி திருமண நாளன்று நாணம் மிகுதியால் தன்னுடைய முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு அந்தணர் வளர்க்கும் வேள்வித்தீயை வலம் வருவதை கூறி இருப்பதன் வாயிலாக திருமணத்தன்று தீவலம் வந்த செய்தி புலனாகிறது. அதே போல் “குறுந்தொகையில் வரும் 16-வது பாடலில் யாகம் வளர்த்து தீயின் முன்னர் திருமணம் நடைபெற்றது என்ற செய்தியில் தீவலம் வருதல் அக்காலத்தில் இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என கா.ராஜா அவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் மனித சடங்குகள்” என்ற தலைப்பில் கூறியிருக்க காண்கின்றோம். எனவே, மருத நில மக்கள் சிவனையும், முருகனையும் வழிபட்டதையும், திருமண நாள் கொண்டாடியதையும் அதேபோல் கோயில்கள் அமைத்து அவற்றை வலம் வந்த செய்தியையும் மருதக் கலி பாடல்கள் பெருமளவில் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பொழுதுபோக்கு

மருதநில மக்கள் உழவுத் தொழில் செய்த வேலையில் மருதநில பெண்கள் தங்களுடன் விளையாட பாவைகளை செய்து விளையாண்டனர். அவர்கள் தங்கள் பொழுதினைக் கழிக்க பாவைகள் செய்ததும், தொய்யல் எழுதியதும், புனலாடி மகிழ்ந்ததையும் இங்கு காணலாம். “அணிவரி தைஇயும், நம்இல்வந்து வணங்கியும்/பெளவ நீர்ச் சாய்க் கொழுதிப் பாவைத் தனைத்தற்கோ.” (மருதக்கலி, பா. 11) என்ற பாடலில் தலைவன் வந்து தலைவியின் தோளில் தொய்யல் வரைந்தும், தலைவி கட்டிய மணல் வீட்டிற்கு வந்து அவள் கூறிய செயல்களை செய்தான். பின் அவளுக்கு கோரை புள்ளை பிடுங்கி விளையாடுவதற்கு என்று அழகிய பாவையை செய்தான் என்பது புலப்படுகிறது.

அரசாங்கம்

அரசாங்கம் அமைத்து ஆட்சி நடத்தும் முறையை முதன் முதலில் கொண்டு வந்தவர்கள் இவர்கள்தான் எனலாம். ஏனென்றால் நாகரீக வளர்ச்சியை தொடங்கியவர்கள் இவர்கள்தான். எனவே அரசு முத்திரையை பயன்படுத்தினர் என்பதை, “துகள் தபு காட்சி அவையத்தார் ஓலை முகடு காபியாத்து விட்டாங்க” (மருதக்கலி, பா. 26) எனும் வரியில் கோயிலுக்கு அருகில் வரும்படி ஓலைச்சுவடியை காட்டி அதன் மேல் அரசுக்கு முத்திரையையிட்டது போல் என்று கூறி இருப்பதன் வாயிலாக அரசாங்க முத்திரை ஓலைச்சுவடிகளில் அன்றே மருதநில மக்கள் பயன்படுத்தினர் என்பது இதன் வழி அறியமுடிகிறது.

பரத்தையர் வாழ்வு

பரத்தை வாழ்க்கை முறையை மருத நிலத்தில் தான் அதிகளவில் காணலாம். இவர்கள் வாழ்ந்த பகுதி சேரி எனப்பட்டது. இச்சேரிப் பரத்தையர் பலருக்கு உரியவளாக இருப்பர். பரத்தையர் இருவகைப்படுவர்.

சேரி பரத்தை, காதல் பரத்தை இவர்களுக்கு மத்தியில் வரைவில் மகளிராக பரத்தையரும் வாழ்ந்தனர். இப்பரத்தையர்கள் ஏழிசை யாழை வாசிக்கும் இன்னிசை கலையில் சிறந்தவர்கள் (சங்கத்தமிழர் வாழ்வியல், பக். 7)

என கூறப்பட்டுள்ளது. காதற்பரத்தை தலைவன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே உரிமை உடையவள் ஆவாள். பரத்தையரை முதன் முதலில் திருமணம் செய்தவர்கள் மருதநில மக்களே. இந்த மருதக் கலிப்பாடல்கள் பெருமளவில் சேரி படத்தைகளை பற்றியும், ஓரிரு இடங்களில் காதல் பரத்தையரைப் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் பரத்தையருடன் தலைவன் புனலாடும் வழக்கமும் இவர்களிடம் காணப்பட்டது.

சேரி பரத்தையர்

சேரி பரத்தையர்களை பற்றிய செய்தி கலித்தொகையில் அதிக அளவில் காணப்படுகிறது.

சேரியாள் சென்று நீ சேர்ந்த இல் வினாயினன் (மருதக்கலி, பா. 3)

வாயோடு ஏனாதிபாடியம் என்றற்றா (மருதக்கலி, பா. 16)

தலைவன் பரத்தையரைத் தேடிச் சென்று பரத்தைச் சேரியில் குடியிருக்கிறான். அவனைப் பாணன் பல இடங்களில் தேடுவதாக கூறும் இடத்தில் பரத்தைச் சேரி குறித்த செய்தி இடம்பெறுகின்றன. அத்துடன் மருதக் கலி 26-ஆவது பாடலிலும் இந்த பரத்தைச் சேரி குறித்தான தகவல் இடம்பெற்றுள்ளது.

காதற் பரத்தையர்

காதற் பரத்தையர் என்பவர்கள் தலைவன் ஒருவனை மட்டுமே நினைத்துக் கொண்டு அவனுடன் மட்டுமே வாழ்பவர்கள். இவர்கள் சேரி பரத்தையரின் மகள் என கூறப்படுகிறது. இவர்களை கலித்தொகை பாடல்களில்,

அன்னை கடுஞ்சொல் அறியாதாய் போல நீ

என்னைப்புலப்பது ஒறுங்குவேன் மன்யான் (மருதக்கலி, பா. 32)

என்னும் வரிகளில் தலைவனுடைய காதற் பரத்தையானவள் காலையில் தலைவியின் வீட்டின் முன் வந்து நின்று வாயிற் கதவை தட்டி உன்னை தான் கூறிய இடத்திற்கு வராமல் போனதைப் பற்றி பேசி சண்டையிடுவதாக கூறப்படுகிறது. இதில் காதற் பரத்தை தலைவியின் வீட்டுக்கு வந்த இடத்தில் காதற்பரத்தை பற்றிக் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது.

இப்பரத்தை

தலைவனின் இரண்டாவது மனைவியாகப் பரத்தையானவள் கூறப்படுகிறாள். இந்த பரத்தையரைப் பற்றி,

தோளோடு பகைபட்டு நினைவாடு நெஞ்சத்தேம்?

ஊடியார் நலம்தேம்ப ஓடியெறிந்தவர் வயின் (மருதக்கலி, பா. 3)

என்ற வரிகளில் இற்பரத்தையருக்கும் தலைவனுக்கும் ஊடல் ஏற்பட்டது. அதனை தலைவன் சரிசெய்ய எண்ணாமல் மீண்டும் சேரிப் பரத்தையை தேடிச் செல்கிறான் என்ற இடத்தில் இற்பரத்தை பற்றிக் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது.

புனலாடுதல்

புனலாடுதல் என்பது புதுப்புனலில் தலைவனும் தலைவியும் புனலாடுதலையும், பரத்தையுடன் புனலாடுதலையும் பற்றி கலித்தொகை பாடல்களில் கூறப்படுகிறது. ஆறுகளில் பெருக்கெடுத்து ஓடும் புதுப்புனலில் பாய்ந்து நீந்தி விளையாடுவதை புனல் விளையாட்டு என்பர் (மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல், பக். 22). பெரும்பாலும் தலைவன் பரத்தையருடன் வைகை வெள்ளத்தில் புனலாடுதல் பற்றிய தகவல்களை அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன.

பொதுக்கொண்ட கவ்வையின் பூவணிப் பொலிந்தநீன்

வதுவை அம்கமழ் நாற்றம் வைகறைப் பெற்றதே

கனலும் நோய்தலையும், நீ கனங்குழை அவரொடு

புனல் உளாய் எனவந்த பூசலின் பெரிதன்றோ (மருதக்கலி, பா. 1)

என்னும் பாடலில் தலைவனை பிரிந்திருக்கும் நிலையில் தலைவிக்கு ஏற்படும் பசலையை விட தலைவன் பரத்தையருடன் புனலாடி விட்டு அதே ஈர ஆடையைக் கூட மாற்றாமல் வந்து நிற்பது மிகுந்த பழிச் சொல்லுக்கு உடையது தானே என்று கூறும் இடத்தில் பரத்தையுடன் தலைவன் புனலாடிய செய்தி புலப்படுகிறது. அதேபோன்று புனலாடுதல் பற்றி மருதக் கலி 7, 11 போன்ற பாடல்களும், வைகையில் புது புனலில் புனலாடுதல் பற்றி 33-வது பாடலும் கூறுகிறது. சான்றாக அகநானூற்றில் வரும் ஒரு பாடலில்,

கழை நிலை பெறாஅ காவிரி நீத்தம்

குழை மாண் ஒள் இழை நீ வெய்யோளொடு

வேழ வெண் புணை தழீஇ பூழியர் (அகநானூறு, பா. 6)

என்ற வரிகளில் யானையைப் போன்று முகமலர்ச்சியுற்று, உயர்ந்த அழகிய மார்பிலுள்ள மாலை குழைந்துபோகும்படி, நேற்று புனலாடினாய் என்று கூறியிருப்பதன் வாயிலாக காவேரி வெள்ளத்தில் தலைவன் பரத்தையருடன் நீராடினான் என்பதை அறியமுடிகிறது.

துணங்கை கூத்து

துணங்கை கூத்து என்பது மகளிர் கைகோர்த்து ஆடும் ஆடல் ஆகும். இக்கூத்தை மகளிர் வழிபாட்டின் போது ஆடியிருக்கின்றனர். இந்த துணங்கை கூத்தை தலைவன் பரத்தையரோடு ஆடினான் என்பதை கலித்தொகையில் வரும் மருத நிலப் பாடலில்,

தணந்ததன் தலையும், நீ தளர்இயல் அவரொடு

துணங்கையாய் எனவந்த கவ்வையின் கடப்பன்றோ (மருதக்கலி, பா. 1)

நினக்கு ஒத்த நல்லாரை நெடுநகர்த்தந்து, நின்தமர்பாடும்

துணங்கையுள் அரவம்வந்து எடுப்புமே (மருதக்கலி, பா. 5)

என்ற இரு பாடல்களிலும் தலைவன் தலைவியோடு இணைந்து துணங்கை கூத்தாடாமல் பரத்தையருடன் புனலாடியும், துணங்கைகூத்தாடியும் மகிழ்ந்ததைப் பற்றிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இதே போல் மருதக் கலியில் வரும் எட்டாவது பாடலும் இச்செய்தியையே புலப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

மருதநில மக்கள் நில நாகரீக வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள். இவர்கள் நீர்நிலைகளில் நீரின் வளம் அதிகமாக இருந்ததால் தான் தாமரை மலர்கள் நிறைந்து காணப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் இவர்களின் வயல்களின் வழி செந்நெல் மற்றும் கரும்பு, உளுந்து போன்றவற்றை உணவிற்காக பயன்படுத்தினர் என்பதும் இப்பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. தெளிந்த நீர் பகுதிகளை இவர்கள் பொய்கை என அழைத்தனர் என்பதையும் மேற்கூறியவற்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது. காஞ்சி மரம், மருதமரம், மாமரம் பற்றிய தகவல்களையும் வருமாங்காய் பற்றிய தகவல்களையும் அறியமுடிகிறது. அதேபோன்று மருதநில மக்கள் செல்வ வளத்தில் மிகுந்தவர்கள் என்பது அவர்கள் அணிந்திருந்த அணைகலன்கள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. இவர்கள் கோயிலுக்குச் சென்று கோயில் வலம் வந்ததும் திருமண விழா போன்றவையையும் கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களின் வாழ்வில் பரத்தையர் ஒரு இன்றியமையாத இடம்பெறுகின்றனர். தலைவன் அவர்களுடன் புனலாடியும் துணங்கை கூத்தாடியையும் மகிழ்ந்த செய்தியை மருதக் கலிப் பாடல்கள் அதிக அளவில் வெளிப்படுத்துகின்றன. எனவே மருதநில மக்கள் தன் வாழ்க்கைக்கு தேவையான அனைத்தையும் பெற்று இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்தனர் என்பது இக்கட்டுரையின் மூலம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] இளம்பூரணர். *தொல்காப்பியம்*. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- [2] இசக்கியம்மாள், "சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்மை பயன்பாடு." *பதிவுகள் பன்னாட்டு ஆய்வுகள்*, அக்டோபர்-2019.
- [3] இராஜா. "சங்க இலக்கியத்தில் மணச்சடங்குகள்." *வல்லமை மின்னிதழ்*, 25 மார்ச் 2019.
- [4] சண்முகம் பிள்ளை. *சங்கத்தமிழர் வாழ்வியல்*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- [5] செயபால், இ. *அகநானூறு*. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2017.
- [6] துரைசாமி பிள்ளை, சு. *ஐங்குறுநூறு*. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், சென்னை-1957.
- [7] நாகராசன், வி. (உ.ஆ.). *குறுந்தொகை*. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், 2013.

- [8] பதி, ஆர்.வி. "சங்கத்தமிழர் பயன்படுத்திய வியப்பூட்டும் அணிகலன்." *கல்கி* 106ம், சென்னை-9, ஜூலை 2024.
- [9] பரிமணம், மா. பாலகபரமணியன், கு. வே. (உ.ஆ.). *புறநானூறு*. நியூ சென்னை, சென்னை, 2017.
- [10] பாலுச்சாமி, ஏ. *மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல்*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2011.
- [11] மாணிக்கவாசகன், ஞா. *பொருநராற்றுப்படை*. உமா பதிப்பகம், சென்னை, டிசம்பர் 2002.
- [12] மாணிக்கவாசகம், ஞா. *பட்டினப்பாலை*. உமா பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
- [13] விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.). *கலித்தொகை*. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், 2013.

References

- [1] Ilampuranar. *Tholkappiyam*. Saratha Pathinpaam, Chennai 2005.

- [8] பதி, ஆர்.வி. “சங்கத்தமிழர் பயன்படுத்திய வியப்பூட்டும் அணிகலன்.” *கல்கி இதழ்*, சென்னை-9, ஜூலை 2024.
- [9] பரிமணம், மா. பாலசுப்ரமணியன், கு. வே. (உ.ஆ). *புறநானூறு*. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை, 2017.
- [10] பாலுச்சாமி, ஏ. *மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல்*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2011.
- [11] மாணிக்கவாசகன், ஞா. *பொருநராற்றுப்படை* உமா பதிப்பகம், சென்னை, டிசம்பர் 2002.
- [12] மாணிக்கவாசகம், ஞா. *பட்டினப்பாலை*. உமா பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
- [13] விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ). *கலித்தொகை*. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், 2013.

References

- [1] Ilampuranar. *Tholkappiyam*. Saratha Pathippagam, Chennai, 2005.
- [2] Isakkiyammal. “Sanga Ilakkiyathil Velanmai Payanpadu.” *Pathivugal International Research Journal*, October-2019.
- [3] Raja. “Sanga Ilakkiyathil Manachadangu.” *Vallamai E-journal*, 25 March 2019.
- [4] Shanmugam Pillai, *Sangam Tamil Life*. World Tamil Research Institute, Chennai.
- [5] Seya Pal, E. *Akananuru*. New Century Book House, Chennai, 2017.
- [6] Duraisamy Pillai, S. *Aingurunu*. Annamalai University, Chennai, 1957.
- [7] Nagarasan, V. (U.A). *Kurunthokai*. New Century Book House, 2013.
- [8] Pathi, R.V. “Sangathamilarin Viyapputtum Anikalangal.” *Kalki Magazine*, Chennai-9, July 2024.
- [9] Parimanam, M. Balasubramanian, K. V. (U.A). *Purananooru*. New Century Book House, Chennai, 2017.
- [10] Baluchamy, A. *Maruthathil Makkal Vazhviyal*. World Tamil Research Institute, Chennai. 2011.
- [11] Manickavasagan, J. *Porunaraturpadai*. Uma Pathippagam, Chennai, 2002.
- [12] Manickavasagan, J. *Pattinapaalai*. Uma Pathippagam, Chennai, 2002.
- [13] Viswanathan, A. (U.A). *Kaliththogai*. New Century Book House, 2013.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன். / I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு

உரிமம் பெற்றுள்ளது. / The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.